

DWOUSTY (1) ai

G sg m dwoust(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mający dwojakie usta; tu przen: wykrętny, nieszczerzy, chytry, fałszywy: ty takie wita małz/ Iż dwoię rzecz imi działałz: A bárzo łobie przeciwną/ Gdy chcelz gorącą y zimną. [...] Pátrz łobie potym onego/ Ták iákoś łam dwoułtego. Mądryciem łie chroni tego/ Kto wmyłłu dwoiłtego. Trudnoć łie ma kto znim zgodzić/ Gdy nie wmie profto mowić. BierEz S3.

BZ